

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE RADY

z 13. júla 2010

v súlade s článkom 140 ods. 2 zmluvy o prijatí eura Estónskom od 1. januára 2011

(2010/416/EÚ)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“), a najmä na jej článok 140 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na správu Európskej komisie,

so zreteľom na správu Európskej centrálnej banky,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

so zreteľom na rokovanie Európskej rady,

so zreteľom na odporúčanie členov Rady zastupujúcich členské štáty, ktorých menou je euro,

keďže:

(1) Tretia etapa hospodárskej a menovej únie (ďalej len „HMÚ“) sa začala 1. januára 1999. Rozhodnutím 98/317/ES ⁽¹⁾ Rada na svojom zasadnutí v Bruseli 3. mája 1998 v zložení hláv štátov alebo predsedov vlád rozhodla, že Belgicko, Nemecko, Španielsko, Francúzsko, Írsko, Taliansko, Luxembursko, Holandsko, Rakúsko, Portugalsko a Fínsko splnili potrebné podmienky na prijatie jednotnej meny od 1. januára 1999.

(2) Rozhodnutím 2000/427/ES ⁽²⁾ Rada rozhodla, že Grécko splnilo potrebné podmienky na prijatie jednotnej meny od 1. januára 2001. Rozhodnutím 2006/495/ES ⁽³⁾ Rada rozhodla, že Slovensko splnilo potrebné podmienky na prijatie jednotnej meny od 1. januára 2007. Rozhodnu-

tiami 2007/503/ES ⁽⁴⁾ a 2007/504/ES ⁽⁵⁾ Rada rozhodla, že Cyprus a Malta splnili potrebné podmienky na prijatie jednotnej meny od 1. januára 2008. Rozhodnutím 2008/608/ES ⁽⁶⁾ Rada rozhodla, že Slovensko splnilo potrebné podmienky na prijatie jednotnej meny od 1. januára 2009.

(3) V súlade s odsekom 1 protokolu o určitých ustanoveniach vzťahujúcich sa na Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska pripojeného k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva Spojené kráľovstvo oznámilo Rade, že nemá v úmysle prejsť 1. januára 1999 do tretej etapy HMÚ. Toto oznámenie sa odvtedy nezmenilo. V súlade s odsekom 1 protokolu o určitých ustanoveniach vzťahujúcich sa na Dánsko pripojeného k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a rozhodnutím, ktoré prijali hlavy štátov alebo predsedovia vlád v Edinburgu v decembri 1992, Dánsko oznámilo Rade, že sa nezúčastní na tretej etape HMÚ. Dánsko nepožiadalo o začatie postupu uvedeného v článku 140 ods. 2 zmluvy.

(4) Na základe rozhodnutia 98/317/ES má Švédsko výnimku vymedzenú v článku 139 ods. 1 zmluvy. V súlade s článkom 4 Aktu o pristúpení z roku 2003 Česká republika, Estónsko, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Poľsko a Slovensko majú výnimku vymedzenú v článku 139 ods. 1 zmluvy. V súlade s článkom 5 Aktu o pristúpení z roku 2005 má Bulharsko a Rumunsko výnimku vymedzenú v článku 139 ods. 1 zmluvy.

(5) Európska centrálna banka (ďalej len „ECB“) bola založená 1. júla 1998. Európsky menový systém bol nahradený mechanizmom výmenných kurzov, na ktorého založení sa dohodlo uznesením Európskej rady o zavedení mechanizmu výmenných kurzov v tretej etape hospodárskej

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 139, 11.5.1998, s. 30.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 167, 7.7.2000, s. 19.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 195, 15.7.2006, s. 25.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 186, 18.7.2007, s. 29.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 186, 18.7.2007, s. 32.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 195, 24.7.2008, s. 24.

a menovej únie 16. júna 1997 ⁽¹⁾. Postupy mechanizmu výmenného kurzu v tretej etape hospodárskej a menovej únie (ERM II) boli stanovené v dohode zo 16. marca 2006 medzi Európskou centrálnou bankou a národnými centrálnymi bankami členských štátov mimo eurozóny, ktorou sa stanovujú prevádzkové postupy mechanizmu výmenných kurzov v tretej etape hospodárskej a menovej únie ⁽²⁾.

(6) V článku 140 ods. 2 zmluvy sa stanovujú postupy na zrušenie výnimky príslušných členských štátov. Najmenej raz za dva roky alebo na žiadosť členského štátu, pre ktorý platí výnimka, podá Komisia a ECB Rade správu v súlade s postupom uvedeným v článku 140 ods. 1 zmluvy. Posledné pravidelné konvergenčné správy Komisie a ECB boli prijaté v máji 2010.

(7) Vnútroštátne právne predpisy členských štátov vrátane štatútov národných centrálnych bánk sa majú prispôbiť v súlade s cieľom zabezpečiť zlučiteľnosť s článkami 130 a 131 zmluvy a so štatútom Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, (ďalej len „štatút ESCB a ECB“). Správy Komisie a ECB poskytujú podrobné posúdenie zlučiteľnosti právnych predpisov Estónska s článkami 130 a 131 zmluvy a so štatútom ESCB a ECB.

(8) V súlade s článkom 1 protokolu č. 13 o konvergenčných kritériách (ďalej len „protokol“) kritérium cenovej stability uvedené v prvej zarážke článku 140 ods. 1 zmluvy znamená, že členský štát má trvalú stabilitu cien a počas posledného roku pred preskúmaním vykazuje priemernú mieru inflácie, ktorá nepresahuje viac ako jeden a pol percentuálneho bodu miery inflácie najviac troch členských štátov, ktoré v oblasti stability cien dosiahli najlepšie výsledky. Na účely kritéria cenovej stability sa inflácia meria podľa harmonizovaných indexov spotrebiteľských cien (HISC) stanovených v nariadení Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien ⁽³⁾. Na posúdenie kritéria cenovej stability sa inflácia v členskom štáte merala pomocou percentuálnej zmeny aritmetického priemeru 12 mesačných indexov vo vzťahu k aritmetickému priemeru 12 mesačných indexov za predchádzajúce obdobie. V správach Komisie a ECB sa posudzovala referenčná hodnota vypočítaná ako jednoduchý aritmetický priemer inflačných mier troch členských štátov s najlepšou stabilitou cien plus 1,5 percentuálneho bodu.

Za jednoročné obdobie končiacie sa v marci 2010 bola referenčná hodnota inflácie stanovená na 1,0 %; k trom členským štátom s najlepšou stabilitou cien patrilo Portu-

galsko, Estónsko a Belgicko s mierami inflácie – 0,8 %, – 0,7 % a – 0,1 %. V súčasnej ekonomickej situácii charakterizovanej veľkým spoločným nepriaznivým šokom, v ktorej podstatné množstvo krajín čelí prípadom negatívnych mier inflácie, sa zdá byť oprávnené vylúčiť spomedzi najlepších tie krajiny, ktorých priemerná miera inflácie je veľmi vzdialená priemernej inflácii eurozóny (0,3 % v marci 2010) – v súlade s precedensom z konvergenčnej správy 2004 –, keďže tieto extrémne odchýlky sa nemôžu primerane hodnotiť ako najlepšie v rámci cenovej stability a ich zahrnutie by vážne ovplyvnilo referenčnú hodnotu, a teda aj férovosť kritéria. V marci 2010 toto viedlo k vylúčeniu Írska, jedinej krajiny, ktorej priemerná hodnota inflácie za posledných 12 mesiacov (na úrovni – 2,3 % v marci 2010) sa veľmi vzdialila od eurozóny a ostatných členských štátov, odzrkadľujúc najmä prudký hospodársky pokles.

(9) V súlade s článkom 2 protokolu kritérium rozpočtovej pozície verejnej správy uvedené v druhej zarážke článku 140 ods. 1 zmluvy znamená, že v čase skúmania sa na členský štát nevzťahuje rozhodnutie Rady podľa článku 126 ods. 6 zmluvy o existencii nadmerného deficitu.

(10) V súlade s článkom 3 protokolu kritérium účasti na mechanizme výmenných kurzov Európskeho menového systému uvedené v tretej zarážke článku 140 ods. 1 zmluvy znamená, že členský štát dodržiava normálne fluktuálne rozpätie, ktoré je ustanovené mechanizmom výmenných kurzov Európskeho menového systému, bez toho, aby bol výmenný kurz vystavený silným tlakom minimálne počas dvoch posledných rokov pred preskúmaním. Konkrétne členský štát nesmel v rovnakom období na vlastný podnet devalvovať dvojstranný stredný kurz svojej meny voči euru. Od 1. januára 1999 ERM II poskytuje rámec na posudzovanie plnenia kritéria výmenného kurzu. Pri posudzovaní plnenia tohto kritéria Komisia a ECB vo svojich správach skúmali dvojročné obdobie, ktoré sa skončilo 23. apríla 2010.

(11) V súlade s článkom 4 protokolu konvergenčné kritérium úrokových sadzieb uvedené v štvrtej zarážke článku 140 ods. 1 zmluvy znamená, že priemerná dlhodobá nominálna úroková sadzba členského štátu, sledovaná v období jedného roka pred preskúmaním, nepresahuje o viac než dva percentuálne body úrokové sadzby najviac troch členských štátov, ktoré v oblasti stability cien dosiahli najlepšie výsledky. Na účely konvergenčných kritérií úrokových sadzieb boli použité porovnateľné úrokové sadzby dlhodobých štátnych dlhopisov s 10-ročnou splatnosťou. Estónsko, ktoré bolo jedným z najlepších členských štátov v oblasti cenovej stability v marci 2010, nemá žiadne reprezentatívne dlhodobé štátne dlhopisy ani porovnateľné cenné papiere, ktoré by sa mohli použiť na výpočet referenčnej hodnoty. Preto sa v súlade so znením protokolu (odkazujúc na

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1.

„najviac tri členské štáty s najlepšimi výsledkami“) s cieľom posúdiť plnenie kritéria úrokovej sadzby v správach Komisie a ECB zohľadňovala referenčná hodnota vypočítaná ako jednoduchý aritmetický priemer nominálnych dlhodobých úrokových sadzieb dvoch ďalších členských štátov s najlepšou stabilitou cien plus dva percentuálne body. Na tomto základe bola vypočítaná referenčná hodnota 6,0 % za jednoročné obdobie, ktoré sa skončilo v marci 2010, ako priemer úrokových sadzieb v Portugalsku (4,2 %) a Belgicku (3,8 %) plus dva percentuálne body.

(12) V súlade s článkom 5 protokolu má Komisia poskytnúť údaje, ktoré sa použili pri súčasnom posúdení plnenia konvergenčných kritérií. Komisia poskytla údaje na prípravu tohto rozhodnutia. Komisia poskytla rozpočtové údaje po tom, čo členské štáty predložili do 1. apríla 2010 svoje správy v súlade s nariadením Rady (ES) č. 479/2009 z 25. mája 2009 o uplatňovaní Protokolu o postupe pri nadmernom schodku, ktorý tvorí prílohu k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva ⁽¹⁾.

(13) Na základe správ, ktoré predložila Komisia a ECB o pokroku, ktorý Estónsko dosiahlo pri plnení záväzkov týkajúcich sa dosiahnutia HMÚ, Komisia dospela k záveru, že:

a) v Estónsku sú vnútroštátne právne predpisy vrátane štatútu národnej centrálnej banky zlučiteľné s článkami 130 a 131 zmluvy a so štatútom ESCB a ECB;

b) pokiaľ ide o plnenie konvergenčných kritérií uvedených v štyroch zarážkach článku 140 ods. 1 zmluvy Estónskom:

— priemerná miera inflácie v Estónsku za rok končiaci sa v marci 2010 bola – 0,7 %, čo je dostatočne pod úrovňou referenčnej hodnoty a pravdepodobne pod ňou zostane aj v nasledujúcich mesiacoch,

— rozpočtový deficit v Estónsku vo výške 1,7 % HDP v roku 2009 nepodlieha rozhodnutiu Rady o existencii nadmerného deficitu,

— Estónsko je od 28. júna 2004 členom ERM II; počas dvojročného obdobia, ktoré sa skončilo

23. apríla 2010, nebola estónska koruna vystavená závažným tlakom a neodchýlila sa od centrálnej parity ERM II, odkedy bola jeho súčasťou,

— v dôsledku veľmi nízkej úrovne hrubého verejného dlhu Estónska nie sú k dispozícii reprezentatívne dlhodobé štátne dlhopisy alebo iné vhodné cenné papiere, aby bolo možné posúdiť stálosť konvergencie prejavujúcej sa v dlhodobých úrokových mierach. Zatiaľ čo vnímanie rizika finančných trhov voči Estónsku sa zvýšilo vďaka kríze, jeho vývoj počas referenčného obdobia, ako aj širšie posúdenie stálosti konvergencie vrátane dosiahnutých výsledkov fiškálnej politiky a pomerne pružného hospodárstva Estónska by podporoval kladné hodnotenie Estónska v plnení kritéria dlhodobých úrokových sadzieb;

c) na základe posúdenia právneho súladu a splnenia konvergenčných kritérií, ako aj ďalších faktorov Estónsko spĺňa potrebné podmienky na prijatie eura,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Estónsko spĺňa potrebné podmienky na prijatie eura. Výnimka v prospech Estónska uvedená v článku 4 Aktu o pristúpení z roku 2003 sa zrušuje s platnosťou od 1. januára 2011.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 13. júla 2010

Za Radu
predseda
D. REYNERS

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 145, 10.6.2009, s. 1.